

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXIX. De reditu nuntiorum à Duce Polonia & scriptis eius, super tributi
alleuatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

zantur. Et à pueris, & à iuuenib[us] cana Patrum prudentia se passa est erudiri: flammaq[ue] fidei paulatim progrediente, con caluit ciuitas vniuersa: neq[ue] iam occulte, vel pauci, sed publice & multi simul quotidie veniebant ad fidem.

Quid puerorum pater?

Ipse etiam ad fidem conuer-
situs.

Interea p[re]fatae coniux matronæ, & pater primitiuorum in via domo absens, vbi audiuit, quod vxor & filij, totaque de mus eius, proiecio paganismo, ritu vnueret Christiano, mori voluit p[re]x dolore. Sed vxor prouida, cognatos eius & amicos, qui malagma ei consolationis apponenter, obuiam direxit ægrotu. Ipsa verò domi, pro illius conuersione preces Domino, & vota non irrita, offerre non cessauit. Itaque reuersus ille, cùm non solùm domesticos suos, verùm etiam alios vicinos, & conciues suos veterem hominem exutos, in nouitate vite conspiceret ambulantes, ad conformandum se illis, Deo visitante cor illius, facile inclinatus est.

De reditu nunciorum à Duce Poloniæ, & scriptis eius super tributi allevatione.

C A P V T X X I X.

Sefridus.

* Hac vox hoc
loco in bonam
partem acci-
pitur.

Vm ea geruntur in ciuitate, Paulitius & legatum illorum, quam nostri à Duce Poloniæ veiunt, paci mandata & scripta * Tyranni secundum hæc verba reportantes. Bolezlaus omnipotens Dei sauente clementia Dux Polonorum & hostis omnium paganorum, genti Pomeranica, & populo Stetinensi promissæ fidei sacramenta seruant, pacem firmam & longas amicitias; non seruanti verd, cædem & incendia, & aternas inimicitias.

Si occasio[nes] quererem aduersum vos, iusta esse poterat indignatio mea, quod quasi fidei vestre transgressores vos retrorsum abire conficito: & quia Dominum & Patrem meum Ottonem Episcopum, omni honore ac reuerentia dignissimum, vita & fama in omni populo & gente præclarum, vestre saluti à D E O vero & nostro ministerio destinatum, sicut oportuit, non suscepisti; neq[ue] hactenus secundum D E I timorem illius doctrina ob-
distris;

distris omnia hæc vestre valebant accusationi: sed interpellauere pro vobis * Responsates & mei & vestri, honorati viri & prudentes, præcipue * Legati. Autem ipse Pontifex apud vos manens, Euangelista vester & Apostolus. Horum ergo consilio ac petitioni acquiescere dignum iudicans, seruitutis ac tributi pondus, ut iugum Christi ed alacriores suscipiatu, hoc modo releuare decreui.

Tota terra Pomeranorum Ducis Poloniae, quicunque sit ille, trecentas Paetia Boleslani tantum argenti marcas publici ponderis anni singulii persoluent. Si bellum ingruerit ei, hoc modo eum iuuabunt. Nouem Patres familias decimum in expeditionem armis & impensis abunde procurabunt. Ista seruantes & fidei Christiana consentientes nostram pacem porrectione manus, & aeterna vita gaudium consequemini; & in omnibus opportunitatibus vestris presidia semper & auxilia Polonensem, tanquam socij & amici, experientur.

Igitur habita concione, ubi coram populo & principibus Verba hæc recitata sunt, multò quam dum apud * Naclam armis subacti essent, latiores facti, sacramenta deuotè suscipiens. * Naclam fessum. Naclum. remota omni controvèrsiâ, Euangelicis traditionibus se submiserunt. Episcopus verò, arrepto tempore, pulpitum Cencio Episcopi ad Sietinenses. confundens: nunc, ait, ad nostri sermonis officium ventum est: & incipiens; gaudete, inquit, in Domino semper, iterum dico gaudete, modestia vestra, fides & conuersatio vestra nota sit omnibus, nota sit omni mundo. Nam totus mundus pro vestra doluit infidelitate. Totus enim mundus, fratres charissimi, usque ad hunc terræ angulum, lumen veritatis agnoscit, & vos in tenebris manere voluistis? Pudeat & pœnitentia vestrum hactenus non agnouisse. Nunc ergo tantò deuotius, quamdō serius ad ipsum conuertimini; currite, festinate, ut eos, qui vos in fide præcesserunt, consequamini: hoc agere solliciti, ut, qui de vestra cœcitate doluerunt, de vestra illuminatione possint in Christo gloriari.

Et primò ipsis deceptoribus Diis vestris, surdū & mutū sculptilibus, & Monet S. Oisbo Sietinenses, &c immundi spiritibus, qui in iis sunt, signo crucis armati, quantotius renuntiante, sana diruite, simulacula conterite, ut hostibus eius electis, à vobis Deos minus DEVS vester, DEVS vius & verus, in medio vestri habitare dignatur. Nisi enim omnes alios abiiciatis, ipsum habere propitium non potestis. Fugit enim, & indignum sibi reputat aliorum consortium Deorum: & nulla communicatio eius cum idolis. Sed scio, quia nondum satis confitit.

ditus; scio, quod timetū dāmones inhabitatores fanorum ac sculptilium vēstitorum, & idcirco non audetū ea comminuere; sed pace vestra sit, vt ego ipse cum fratribus meū Sacerdotibus & Clericis simulacra & continua illas aggrediar; & si nos Crucis sancte signaculo præmunitos, illesos permanere videritū, eodem cruci muniri trophæo, vos omnes nobiscum in securi & scia excisi anūs & parietibus deuicite illas & incendite.

De destructione fanorum & simulariorum.

CAPUT XXX.

Sefridus.

*Defruntur
Templa Idolo-
latrica.*

Vobis cum audissent, & annuisserint, Episcopos & Sacerdotes, celebratā missā & accepta communione armati securibus & harpis continas aggrediuntur, & sana comminuentes & excidentes, omnia scandentes recta & conuellentes. Stabant autem ciues aspicientes quid Dij facerent miserrimi? Vtrum nam recta sua defendenterent, nec ne? At ubi destructoribus nihil malicie eueni-revident; si, inquiunt, aliquid divinae virtutū haberent, isti, quorum sacra & templa conuelluntur, utique defendenterent se. Si autem se defendere, aut sibi prodeſſe non valent, quomodo nos defendere, vel nobis prodeſſe poterunt? Et hæc dicentes, facto impetu, diruunt & commi-nuunt omnia, ipsamque lignorum materiam inter se diripientes ad domos suas in usum foci coquendis panibus & cibis comportabant; & quia plus rapienti, plus habere fas erat, omnes illa continæ numero quatuor, mira celeritate confracti sunt, ac direptæ.

*Quid si Cōti-
nā Crām. Pra-
dicans lib. 1.
Chronica ca. 21.
Continas in-
serptatur,*

Timo. Quare illa templo vocabant Continas?
Sefridus. Sclauiea lingua in plerisque vocibus Latinitatem attingit, & ideo puto ab eo, quod est continere, Continas esse vocatas.

gemeine Häuser vnd Wirtschaften, in dem end verordnet, daß man darin gewisse Zusammenkunfts-
gen/ Feste / vnd dergleichen Gesellschaften begienge.

De